

חיפה, 19.8.1999

לרותי האהובה,

במלאת שלושים שנות נישואין נפלאות ובפרוס שישים השנים הבאות, הדרך הטובה ביותר לעשות סיכום ביניים היא להקדיש לך את השיר הנפלא של VIOLETA PARRA, המשוררת הצ'יליאנית, בתרגום חופשי ובהקבלה לחיי הנישואין שלנו.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לך רותי על כל הטוב שהרעפת עלי

הם נתנו לי שתי עיניים, שכאשר אני פותח אותן
יש לי עיניים רק כך ובלעדיך איני רואה דבר

אני מבחין בבירור בין השחור ללבן
את הקניית לי את כל ערכי היופי, הטוב והטוהר

ובשמיים מעל ברקע הכוכבים
את כוכב הצפון שלי, כוכב המזל, ועימך דרך כוכב מיעקב

בתוך ההמונים גיליתי את הגבר אותו אוהב.
כי בכל העולם יש רק אחת ויחידה, רק את מצויה בליבי.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לחיים שהגשימו את כל משאלותי

נתנו לי את השמע ואוזניים כרויות
ואיפשרו לי להיות קשוב

לשמוע יום ולילה את הצרצרים והקנריות
לרחשי הלב של כל האהובים עלי

פטישים, טורבינות, נביחות וסופות
ולהתגבר על המיית הזדים ועל סופות החיים

ואת הקול הרך של אהובי.
כשבאוזני מצטלצל רק קולך המתוק, השירי והאהוב.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לאלוהים ששמע לקולי

נתנו לי את הקול ואת כלי הביטוי
ואיפשר לי להתבטא בכתב ובדיבור

שאתם אומר את אשר אהשוב
על העולם, על החברה ועל העסקים

בפני אמי, ידידי ואחיי והאור המאיר
בפני כל הסובבים אותי ולאורם

על הדרך המביאה אותי לחיק הנפש האהובה.
אך מעל לכל לבטא את רחשי ליבי אליך, אהובה.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לחיות שנתנה לי את הדחף

נתנו לי את היכולת ללכת ברגלי העייפות
להמשיך לצעוד למרות כל המכשלות

איתן צעדתי בערים ובביצות
בדרך המלך וביוון המצולות

בחופים ובמדבריות, בהרים ובעמקים
בין ההמונים, איתם ובלעדיהם

עד אשר הגעתי לביתך, לרחובך, לחצרך.
כשאת צועדת לצידי במדבריות ובכרי הדשא.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לאהבה שפתחה לי צוהר

נתנו לי את הלב העובר על גדותיו
אל הרגש, אל הלב, אל הדאגה לזולת

כאשר אני רואה את פרי המין האנושי
אל פרי האהבה, אל יוסי, אמיר ושירלי

כאשר אני רואה את הטוב שהוא כה רחוק מהרע
אל כל הטוב שבעולם שלעולם לא ייפגש עם הרע

וזאת כל זאת אראה בתוך עינייך הזכות.
ועינייך הזכות הן אלה שקרעו את האפילה והראו לי את דרכי.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
על הדבש ועל העוקץ

נתנו לי את הצחוק ואת הדמע
על המר והמתוק

כך אבחין בין אושר לייאוש
על האושר והייאוש

שני החומרים המהווים את שירי
על הטוב והרע המהווים את עולמנו

והשיר שלכם שהוא אותו השיר
על הגורל של שנינו שהוא הגורל של כולנו

והשיר של כולם שהוא גם השיר שלי.
על השיר שלנו, המהווה את כל עולמנו, נאמר תודה.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה.
תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה!

באהבה עזה,

יעקב קורי

Gracias a la vida

Gracias a la vida que me ha dado tanto
Me dió dos luceros que cuando los abro
Perfecto distingo lo negro del blanco
Y en el alto cielo su fondo estrellado
Y en las multitudes el hombre que yo amo.

Gracias a la vida que me a ha dado tanto
Me ha dado el oído que en todo su ancho
Graba noche y día grillos y canarios
Martillos, turbinas, ladridos, chubascos
Y la voz tan tierna de mi bien amado.

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me ha dado el sonido y el abecedario
con él las palabras que pienso y declaro
padre, amigo, hermano y luz alumbrando
la ruta del alma del que estoy amando.

Gracias a la vida que me ha dado tanto
Me ha dado la marcha de mis pies cansados
Con ellos anduve ciudades y charcos
Playas y desiertos, montañas y llanos
Y la casa tuya, tu calle y tu patio.

Gracias a la vida que me ha dado tanto
Me dio el corazón que agita su marco
Cuando miro el fruto del cerebro humano
Cuando miro el bueno tan lejos del malo
Cuando miro el fondo de tus ojos claros.

Gracias a la vida que me ha dado tanto
Me ha dado la risa y me ha dado el llanto
Así yo distingo dicha de quebranto
Los dos materiales que forman mi canto
Y el canto de ustedes que es el mismo canto
Y el canto de todos que es mi propio canto.

Gracias a la vida que me ha dado tanto.